

Valstybių narių teisė

Kiekviena Europos Sąjungos (ES) valstybė narė turi savo teisę ir teisės sistemą. Valstybių narių (VN) teisę gali sudaryti ir nacionalinio lygio teisė (arba nacionalinė teisė, kuri galioja visoje tam tikroje valstybėje narėje), ir įstatymai, kurie galioja tik tam tikroje vietovėje, regione arba mieste.

Valstybės narės savo teisę skelbia savo valstybine (-ėmis) kalba (-omis), ir ji teisiškai privaloma tik šia (šiomis) kalba (-omis). Informavimo tikslais tam tikri valstybių narių teisės aktai gali būti skelbiami ir viena arba keliomis kalbomis, kurios nėra jų valstybinės kalbos.

Duomenų bazės

Dauguma valstybių narių turi savo teisės aktų nacionalinę duomenų bazę – su šia informacija galima susipažinti pasirinkus vieną iš dešinėje pusėje esančių vėliavėlių.

Be to, Europos [N-Lex](#) duomenų bazę sujungia daugumą oficialių nacionalinių duomenų bazių. N-Lex – tai nuolatinis bendras projektas, kurį administruoja [Europos Sąjungos leidinių biuras](#) ir dalyvaujančios nacionalinės vyriausybės. Šiuo metu jis suteikia galimybę susipažinti su 23 valstybių narių teise.

Be to, per [Europos oficialiųjų leidinių forumą](#) galima pasiekti už oficialiųjų leidinių leidybą atsakingų organizacijų (ir kai kurių ES kandidačių bei ELPA šalių) interneto svetaines.

Žvelgiant iš ES perspektyvos, daugelis valstybių narių įstatymų faktiškai įgyvendina ES teisę. Ypač tai pasakytina apie nacionalinę teisę, įgyvendinančią ES direktyvas. Jeigu ieškote tokių įgyvendinimo priemonių, kuriomis valstybės narės perkėlė tam tikras ES teisės nuostatas, galite pasinaudoti atitinkama paieškos funkcija [EUR-Lex](#) duomenų bazėje.

Teisės šaltiniai

Valstybių narių teisė atsiranda iš įvairių šaltinių, ypač konstitucijos, teisės aktų (kurie gali būti priimami nacionaliniu, regioniniu arba vietos lygiu) ir (arba) vyriausybinių įstaigų aktų ir t. t. Be to, valstybių narių teismų priimti sprendimai gali išsivystyti į [teismų praktiką](#).

Teisės sritys

Tradiciškai valstybių narių teisė skirstoma į privatinę ir viešąją.

- Privatinė teisė arba civilinė teisė – visuomenės teisės sritis, kuri veikia santykius tarp asmenų arba grupių be valstybės ar vyriausybės įsikišimo.
- Viešoji teisė reglamentuoja santykius tarp asmenų ir valstybės, jos subjektų ir institucijų, pastarųjų įgaliojimus ir atitinkamas procedūras. Kalbant bendrai, viešąją teisę sudaro konstitucinė teisė, administracinė teisė ir baudžiamoji teisė. Dėl ypatingo baudžiamosios teisės pobūdžio ją galima laikyti savarankiška šaka.

Jeigu norite gauti išsamios informacijos apie valstybių narių teisę, pasirinkite vieną iš dešinėje pusėje esančių vėliavėlių.

Šį puslapį tvarko Europos Komisija. Šiame tinklalapyje pateikta informacija nebūtinai atitinka Europos Komisijos oficialią poziciją. Europos Komisija nepriima atsakomybės ar įsipareigojimų už šiame dokumente pateiktą informaciją arba duomenis. Informacija apie ES tinklalapių autorių teises pateikiama teisiniame pranešime.

Paskutinis naujinimas: 14/02/2018